

Bir Kalem Efendisi

"Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğretenidir." Buhari 11/240 (775)

Yıllar ayları kovalar, aylar günleri...

O, Allah'ın her günü daha tan yeri ağarmadan elinde kalem son tenzili kitabımız Kur'an-ı Kerim'le baş başadır. Öğrendiklerini aynı anda yüzlerce okuyucuyla paylaşmaya başlar. Bir daha. Evet, tekrar. Tekrar güzeldir ve en iyi öğrenme metodudur. Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî der ki: "Sık sık verilen aynı öğütlerden sıkılma. Çünkü bir çivi çakabilmek için defalarca vurmak gerekir."

Bizler de Watsapp'tan gelen mesajları dikkatle okuyup önceden belirlediğimiz dost sitelerle paylaşarak Kur'an tebliğini yaygın eğitime dönüştürürüz. Aylar sonra bu Kalem Efendisi'nden onu her gün takip eden dostlara dua olarak özel bir mesaj gelir: "Yeni bir okumayı daha tamamladık. Dünyaya, hayata, insana ve olaylara aziz, hakim ve şanlı Kur'an'ın bize öğrettikleriyle bakma irademizi muhkem eylesin!" Âmin diyoruz yürekten.

Kısa bir aradan sonra beklediğimiz ve özlediğimiz mesajlar yeniden yağmaya başlıyor. Allah senden razı olsun diyoruz, Dualaşıyoruz karşılıklı. İmam Gazali gibi: "Göçtükten sonra bu dünyadan, insanların seni ne kadar çabuk unutacaklarını bilseydin, kalan ömrünü yalnız Allah'ı razı etmek gayretiyle yaşardın!"

Önce Oku!

Bütün kitaplar yalnız Bir Kitab'ı anlamak ve hükümlerini yaşamak için okunur. Gönlümüzdeki Kalem Efendisi bu tasnifi kendine özgü bir zarafetle yapıyor. İlk önce okunacak kitapların birincisi; vahy-i ilahiyle nazil olmuş tenzili kitap yani Kur'an-ı Kerim'dir. İkincisi tekvini kitap yani tabiattır. Üçüncüsü; olaylar kitabıdır. Olayın sebebi, seyri, prognozu, ibretengiz sonucu ve alacağımız ders. Sonuncusu da insandır. İnsan kitabıdır. Nefsini bilen Rabb'ini bilir. "Men Arefe Nefse Va Men Arefe Rabbe!" Bir Kalem Efendisi olan Cumali Ünaldı Hasannebioğlu kardeşimiz; Allah ondan ezel-ebed razı olsun! Yıllardır bizlere, her gün Kur'an-ı Kerim'i sure sure, ayet ayet okutuyor. Cumali Ünaldı diyor ki; "Çevre yani tabiat Allah'ın

iradesiz Müslüman kuludur. Görevimiz onu korumak ve onun kevnî kurallarıyla, uzlaşma içinde birlikte yaşamak."

İnsan; ahsenitakvim, eşrefimahlûkat yani yaratılmış varlıkların en güzeli ve en şerefli. Allah'ın en büyük projesi olan insan, tek hücreli canlı olan amipten insana yaratılmış on beş milyon canlı türü içinde yalnız insandır dengeyi bozan ve ağır bedel ödeyen.

Sorumlu İnsanoğludur!

Cerrahpaşa'da Tıp Tarihi Kürsü Başkanı Süheyl Ünver'in bir nasihati olmuştu biz öğrencilerine. Yaptığınız uzmanlık dalının tıp tarihindeki yerini araştırın ve yazın! Süheyl Hoca ayrıca bizlerin tıp kültürü deryasına dalmamızı istiyordu. İşte Cumali Ünaldı, eserleri ve konferanslarıyla aynı gayretin rol modeli oldu. O, Erzurum Üniversitesi Ziraat Fakültesinde universal eğitimini almıştı. Muhteşem yorumuyla bizlerle paylaşmayı ihmal etmiyordu: "Çevre Allah'ın iradesiz bir Müslüman kuludur. Ona çok dikkat edin!" Tarım toprağına tohum ekilir fide dikilir. Fakat o toprağın üzerine ev yapar, TOKİ apartmanlarını sıra sıra dikmeye kalkarsan ilk depremde yıkılır. Taşlık, leçe ve dağın hakkı evdir. Toprağın hakkı tohum! Toprağı saygılı olmak gerekir. Mevlâ'nın elli bin yılda oluşturduğu bir avuç toprak biz insanlara Allah'ın armağanıdır. Rahman-ı İlahidir. Kıyıları yapılan dolgu veya dikilen binalar, şiddetli bir fırtına, coşan deniz veya orta ölçekli bir depremde denize gömülen ilk mekânlardan olur. İnsan, anız yakmakla kurt kuş yuvaları ve tüm mikroorganizmaları vahşice yok eder.

Cumali Ünaldı sözlerine devam eder: "Allah'ın koyduğu kurallarla oynamayın! Onun programına aykırı müdahalelerde bulunmayın! Tabiatı kirliletmeyin! Ozon tabakasını delerseniz ülkelerde cilt kanserinde patlama olur. Toplumun başını belaya sokar, ağır bedel ödersiniz." Daha da açılır Cumali Ünaldı: "Çevreye özen salih ameldir. Salihat, fesadı ortadan kaldıran ıslah edici davranışlardır. Salih kul çevreci kuldur."

*Yazar, 20. Dönem TBMM Hatay Milletvekili

Cumali Ünal'dı son sözünü söyler: "Kur'an-ı Kerim, bir çevre kitabıdır. Bu kitapta çevre ile ilgili beş yüzü aşkın ayet-i kerime vardır. Kur'an-ı Kerim, çevre konusunu üç aşamada açıklar. Önce; yer, gök, yağmur, bulut, ırmaklar, dağlar ve canlı varlıkların niçin yaratıldığını anlatan ayetler. Sonra; evrendeki bu işleyişin insan hayatına sunduğu katkılar. Üçüncüsü de israf, denge, ölçü tefrit ve ifrattan kaçınma, adalet, insan hayatına çekidüzen verme ve bozgunculuk. Ancak yeryüzünün halifesi olan insanoğlu dünyada yaşanan bütün problemlerin sorumlusudur. Çevre bozulmasın, Nesiller kirlenmesin! İnsan ektiğini biçecektir. Bizlere muhteşem bir tabiat lütfeden Allah'a şükredelim!"

Sizin En Hayırlınız!

Söze besmeleyle başlarız, bu temel kültürümüzün esasıdır. Mevla'ya hamededilir ve Habib'ine selam sunulur yürekten. Dilimizin ucunda bir güzel insan belirir. Malatyalı Niyâzî-i Mısırî'nin hemşehrisi ve Seyid Battal Gazî'nin has torunlarından. Dili, kalemi ve yüreği böyle söylüyor.

Bundan kırk yıl önce onunla Türkiye Yazarlar Birliğinde tanışmış ve kırk yıllık dost gibi sohbet etmiştik. Frekanslar tutmuştu. Biyografiler Cumali Ünal'dı için şair ve yazar der. Ben gördüğümde merhum eski Milli Eğitim Bakanı Hasan Celal Güzel'in sevdiği, güvendiği ve takdir ettiği bir bürokrattır.

Başbakan merhum Turgut Özal'a danışmandır. Daha önce de mesleki donanımı ile Tarım Bakanlığının farklı birimlerinde görevler aldı. Resmi ideoloji sınırlarına sığmayan sıra dışı bir aydıncı Cumali Ünal'dı. Ülkeden ve Ümmetimuhammed'in bugün ve yarınlarından sorumlu bir aydın idi. Eserleri, misyonu ve vizyonuyla ve dosdoğru yaşadığı hayatıyla bunu kanıtladı.

Çok erken eser vermeye başladı. Daha öğrenciyken kaleme aldığı şiirler İstanbul'da çıkan dergilerde yayımlanıyordu. Ulusal basında yazıları çıkmaya başladı. Balkanlarda düzenlenen Struga Şiir Akşamları onunla bir şölene dönüşmüştü. Make-donya basını onun resimli haberlerini yayımladı. Şölende Türkiye Cumhuriyeti'ni başarıyla temsil etmişti. Dönüşte ulusal basına verdiği röportajları takip ediyorduk. Onunla iftihar ediyorduk, göğsümüz kabarıyordu.

Şiir Dünyasına Bakış

Tefekkürü geliştikçe onda ruhsal eğitim başlıyordu. On yedi - on sekizinde bir şair aşk temalı şiirler yazabiliyordu. Tabiat ve kahramanlık, renkler halinde dökülürdü kaleminden. Fakat 1968 yılı aylık Fikir ve Sanatta Hareket dergisinde bu delikanlının uzun bir şiiri yayımlandı; Eyo, Cumali Ünal'dı'nın serbest vezinle anlattığı bir eşkıya hikâyesiydi. Herhalde zalimden alıp yoksullara dağıtan şerefli eşkıyalardan biri miydi Eyo? Kendi tanımlamasını paylaşalım: "Eyo, güney taraflarında bir eşkıyadır. Kadere inanmışlığı parlar kapkara yüzünde ve de Allah'a, kanununa...Buyrun, kan davası uğruna çıkmıştı dağlara. Yıllarca omzunda ağır bir yük gibi taşıdığı kin, Kelamullah'la tanışınca yüreğini yumuşatmıştı. Kan ve kin yerini merhamet ve itidale terk etmişti." Şiirin seyrinde Cumali'nin bakışıyla eşkıyadan bir tebliğci doğmuştu. Aynı derginin başka bir sayısında yine bizi şaşırtan dizelerle karşılaşırız.

Yeşile Sevdâ Sözleri

Bu da uzun soluklu bir şiirdir. Şiirin takdimiyle bir aşk hikâyesidir okuyacaklarımız diyoruz. Fakat daha ÖNSÖZ başlarken Kubbetül Hadra, Son Kitap ve Cemalullah Hasreti bir seremonidir Cumali Ünal'dı'nın feryadında.

"İşte uzak yollarımız,
Şimdi şahdamarımdan yakın,
Ölümsüz kitapta elim,
Yeşillerin yeşilindeyken gözüm,
Kim tutar beni?
...BIRAKIN!

Ve birinci sözde sıra;
...Ulaşılması güç
Ve bilinmez nedeni,
Yağlı ip,
Sehpa
Ve Atıf Efendi..."

Büyük şehirde yaşamının imkân ve sorumlulukları vardır. Bir kültür çevresi içindesiniz. Sohbetler ve seminerler olur. Düşünen, yazan, okuyan ve konuşan bir çevre sizi de formatlamaya başlar. Her gün okuduğunuz bir baş ucu kitabımız olur. Sonra siz de üretmeye başlarsınız.

Bir Hatıra

Anadolu'nun güney sınırına yakın bir ilçede muayenehanemde hasta bakıyordum. Tanıdık bir posta müvezzisi açık olan kapıdan selam verip içeri daldı. Masanın üzerine büyükçe bir zarf bıraktı.

“Bu sefer galiba size bir kitap getirdim efendim!” dedi.

Merakla açtığım zarfın içinden *Çerağ* kitabı çıktı. Sevinmişim. Sonra aziz bir emanet olarak çevirdim sayfalarını. Bazı şiirler kendini iki defa okutuyordu.

Sanki şair Cumali Ünaldı gelip karşıma oturmuştu. Yemeğe çıkmadım, bir çay söyledim. Hani zarif bir vurgudur:

“İki çay getir Usta!

Biri bana, biri gelmeyen Dosta!”

Bu kitabın eleştirisini yapmalıydım. Düşündüren veya yüreğe dokunan mısraların altını çizmeye başladım.

Ortaya bir kitap tenkidi çıkmıştı:

“Çerağ ve Cumali Ünaldı”

Yöresel *Hatay* dergisinin “ Bize Gelen Kitaplar” sayfalarında okuyuculara sunulacaktı.

Ankara'nın Yolları

Evet Ankara'nın yolları büklüm büklümdür.

Resmi görevde bulununca ayağımız Ankara'dan kesilmiyordu.

Büyükşehir Belediyesinin Park ve Bahçeler Genel Müdürlüğü eski otobüs garajının tam karşısındaydı. İner inmez elimde çantayla yolun karşısına geçer ve Müdürlüğün kapısını çaldım. Cumali Ünaldı candan karşıladı, kucaklaştık. Gönlü, gözü boldu, cömertti: “Sen bunu sevdin kardaş!” diyerek masanın üzerindeki zarif bir çiçeği minik saksısıyla bana hediye etmişti. Çay eşliğinde sohbetimiz kısa sürerdi. Zamana bağlı olarak çay çorba içer ve doğruca Sağlık Bakanlığında takılan bir sorunu çözmeye giderdim.

Devam eden hayat, yeni eserleri de beraberinde getiriyordu. Kendine has orijinal bir şiir dili geliştirdi. Dayatılan resmi tarihi sorgulayan ve hesaplaşan cesur bir kalem ortaya çıktı.

“Çerağ”dan sonra “Kendini Yusuf Gören, Bir Gecenin Şiiri, Andolsun Aşka” ve “Divane” şimdi dahi kütüphanemin süsleridir.

Cumali Ünaldı, adı Malatya ile örtüşen bir kültür adamıydı. Sanki bu kadim şehrin hafızasını

temsil ediyordu.

Bazı şiirleri bestelendi. Şehir Okumaları'nda yine konu Malatya'nın dünü, bugünü ve yarını idi.

Filistin ve Endülüs Gezilerinde

İslam coğrafyasını birlikte gezmeye başlamıştık. Bunlar sılayırahim seyahatleriydi.

Cumali Ünaldı iyi bir gözlemciydi. Kurtuba ve Granada'yı birlikte notlar ve görüntüler alarak adım adım gezdik. Bir başkasında Kudüs, Yafa, El Halil, Eriha ve Ölü Deniz kıyılarında Hz. Musa'yı ziyaret ettik. Mescid-i Aksa'da namazlardan sonra duaya açtık ellerimizi. Allah'tan Yeni Selahaddin Eyyubiler göndermesini istedik.

Pandemi sonrası İmam Buhari, Maturidi, Altın Silsile ve Emir Timur programımızda yerini alıyordu. İslam coğrafyası içinde mutlaka görülmeliydi.

Halkın gönlünde Türkistan'ın Medine'si Buha-ra –Semerkant deyince Cumali Ünaldı heyecanla “Listenin başına yaz beni gardaş” demez mi?

Yazıldınız inşallah! Kalem Efendisi'ne eşikle birlikte hayırlı yolculuklar diliyoruz!

